

GUARDES DE LA FOTOGRAFIA

la **M**unicipal

Històries de l'Ajuntament

L'equip de l'Arxiu Fotogràfic conserva un preciós fons de dos milions d'imatges

Preguntes per a ...

Antònia Sabartés

"Vam ser pioners a fer relacions internacionals"

Sembla mentida

Anècdotes curioses i històries divertides de l'Ajuntament viscudes en primera persona

Ens interessa

Canvi de versió d'office

Gener de 2008

103

Exemplar gratuït

Edita: Ajuntament de Barcelona. Sector de Serveis Generals

Comitè editorial:

Núria Andreu
Maribel Baños
Mànoel Bueno
Antonio Garcia-Villaraco
Xavier Mestres
Àngela Muñoz
Pepa Rico

Coordinació: Xavier Mestres
Redacció: Manel Torrejón
Fotografia: Roger Serrat
Maquetació: El Principal

lamunicipal@bcn.cat

D.L.: B.14.742-1990

HISTÒRIES DE L'AJUNTAMENT

Els guardians de la fotogènia

**L'equip de l'Arxiu Fotogràfic
conserva un preciós fons de dos
milions d'imatges**

pàgina/03

PREGUNTES PER A ...

Antònia Sabartés "Vam ser pioners a fer relacions internacionals"

pàgina/04

GENT DE CASA

Margarita Rojo "Filla adoptada" de Sant Martí

pàgina/05

A DEBAT

Quins propòsits tens per l'any nou?

pàgina/06

CARTES DESPRÉS DE LA FEINA

pàgina/07

SEMBLA MENTIDA

pàgina/07

ENS INTERESSA

pàgina/08

Els guardians de la fotogènia

L'equip de l'Arxiu Fotogràfic de l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona conserva un preciós fons de dos milions d'imatges

Ubicat a la segona planta del Convent de Sant Agustí, l'Arxiu Fotogràfic de l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona és, a més de custodi dels preciosos fons fotogràfics de la ciutat, font d'inspiració per a molts: "A més de l'estudiós i el particular, aquí vénen l'editorial i l'agència de publicitat, així com l'escriptor que cerca informació visual per ambientar amb propietat la seva propera novel·la o el responsable de vestuari d'una representació teatral que vol saber què es portava en una època determinada", ens explica Maria Mena, responsable de la sala de consulta.

Els nostres companys de l'arxiu són custodis d'un catàleg que es remunta al 1916 i que pot ser consultat en part.

La Maria forma part de l'Arxiu Històric de la Ciutat que té origen l'any 1916. Els anys trenta la institució va potenciar una ambiciosa política d'incorporació de còpies i de negatius i avui suma —atenció a la xifra!— dos milions de fotografies. D'aquestes, 100.000 es poden consultar i 7.000 es troben en format digital.

Els darrers anys s'ha fet molta feina: "El 2000 se'm va encarregar un pla de viabilitat per reorganitzar els fons per unir-los intel·lectualment per l'origen", diu Sílvia

Domènech, la cap de l'Arxiu Fotogràfic. Ella és tota una autoritat en matèria arxivística, per formació i per trajectòria, tot i que la seva vocació inicial era la història: "M'hi vaig llicenciar en l'especialitat d'arqueologia. M'atreia la humanització, el camí que ens ha portat a ser homes".

Una mica arqueòlegs sí que ho són, en aquest arxiu. Barcelona fotografiada, una meravellosa guia editada el novembre, fa evident que els nostres companys de l'Arxiu Fotogràfic —Damià, Joana, Jordi, Maria, Mariona, Montse, Rafael i Sílvia— són una mena d'esquadró d'Indianes Jones de les arts visuals. "Que si Barcelona és fotogènica? Sí que ho és. La gent i els seus carrers", ens respon sense vacil·lar la Sílvia. A l'arxiu estan encantats d'augmentar el patrimoni que gestionen: "Això sí, les fotos que se'ns faciliten han d'ajudar-nos a construir la història de la ciutat". Rebran amb tota l'efusivitat del món fotos de tall oficial —militars, capellans...— de les dècades dels quaranta i cinquanta, què és la categoria d'imatges de què van més escassos.

El Damià és un històric. De perfil polivalent, fa vint-i-dos anys que treballa a l'Arxiu Fotogràfic: "M'encarrego, per exemple, que mai no faltin productes químics", ens diu en al·lusió al laboratori, una important secció de l'arxiu, tot i que hem entrat de

ple en l'era digital. És clar que hem de tenir en compte que bona part dels materials conservats són negatius de tota la vida, no imatges digitals. Aquest forçat ancoratge en les tècniques del passat obliga alguns dels treballadors de l'arxiu a portar les típiques bates blanques.

El Damià, que fa vint-i-dos anys que hi treballa, s'encarrega entre altres coses que mai no faltin materials al laboratori.

L'Arxiu Fotogràfic va estrenar l'octubre del 2006 els seus actuals 1.500 metres quadrats al Convent de Sant Agustí: "Abans, amb 400 metres, estàvem una mica estrets". Els empleats de l'arxiu admeten que no es tracta de la típica feina burocràtica. Ens subratllen que estan treballant amb imatges, no amb expedients. "Hi ha moments emocionants. Com quan va venir un senyor d'uns vuitanta anys que es va reconèixer en una foto d'una visita d'Alfons XIII a Barcelona. Anava amb la seva filla i ens deia: "Aquest sóc jo", tot assenyalant un nen vestit de marinerito", diu la Maria.

El públic que fa consultes és intergeneracional: "Pots veure un jove amb rastes comentant la jugada amb una àvia". "La gent comparteix la seva emoció amb tu, i això és agradable", resumeix la Maria.

PREGUNTES
PER A ...

Antònia Sabartés

“Vam ser pioners a fer relacions internacionals”

Antònia Sabartés, directora de Relacions Internacionals del consistori, va tot el dia trepitjant l'accelerador. Això de tractar amb cossos diplomàtics i de portar les relacions amb organitzacions internacionals obliga a un ritme trepidant. Ella fa broma i diu que “avui ha estat un dia asiàtic” o un “dia llatinoamericà”, en funció dels actes amb què ha emplenat la seva agenda. Llicenciada en Geografia —“m’hi volia dedicar”— i en Història —“per a mi és un vehicle de divertiment”—, diu que té un esperit mod, en al·lusió al moviment juvenil del Londres de finals dels cinquanta.

En l'àmbit municipal, l'Ajuntament de Barcelona és un dels pioners en les relacions internacionals, oi?

Quan vaig començar hi havia molt pocs ajuntaments al món amb la figura del cap de Relacions Internacionals. El primer nucli va sorgir el 1987: l'objectiu era contribuir a posar Barcelona al mapa, amb vista als Jocs Olímpics del 1992. Eren temps en què la ciutat recuperava espai públic, amb el lema de la monumentalització de la perifèria i amb un model de ciutat integrador.

Éreu del tot nous en això. Els inicis no devien ser fàcils. Ens vam haver d'inventar una metodologia de treball. Al principi, la relació amb l'Administració

central i altres administracions en esglaons superiors era molt dura. Ara són fluïdes. Avui s'és més conscient del gran rol que tenen els municipis: el 80% de les polítiques les implementen les ciutats. El 1987 érem tres persones i ara ja en som tretze.

En què consisteix la vostra tasca?

Som el gabinet de l'alcalde en Relacions Internacionals i assumim la relació del consistori amb organitzacions internacionals i amb el conjunt de ciutats del món.

És una feina vocacional?

No es tracta de ser disponible les vint-i-quatre hores, però sí que té un sentit vocacional. A molta gent les relacions internacionals no els interessa gens. Hem de ser polivalents; no se'ns poden caure els anells.

Explica'ns un dia en la teva feina.

Són dies molt cosmopolites. Avui, per exemple, el dia ha començat amb una reunió amb homòlegs del Brasil. Després he estat en la presentació del nou cònsol del Pakistan. Més tard he tingut una conversa telefònica amb el cos diplomàtic filipí. I acabaré la jornada amb una trobada amb el cos consular asiàtic a Casa Àsia.

Tracteu amb diplomàtics i heu de fer lluir el nom de Barcelona. Vol dir això que heu de seguir codis de vestimenta?

Els homes es disfressen més. Les dones, en canvi, ho tenim més fàcil. Ara bé, per molt *fashion* que vagis, si portes uns texans trencats acabes sentint-te incòmode.

Lliçons d'aquests anys?

S'ha de ser modest. En les relacions internacionals s'han de teixir relacions basades en l'equilibri; no pots aspirar a guanyar sempre.

Fas una feina que requereix bons dots comunicatius i molta cultura...

Doncs sí. Llegeixo amb atenció la premsa general, però també l'esportiva. I és que cal saber què ha fet el Barça. Mira: fins i tot segueixo la lliga anglesa de futbol per tenir conversa.

Passions?

M'agrada l'arquitectura: sóc fan de la Bauhaus. I també sóc una apassionada de l'art contemporani. Un dels meus artistes favorits és el pintor Rothko, un artista americà de pintura abstracta.

GENT
DE CASA

Margarita Rojo

“Filla adoptada” de Sant Martí

Margarita Rojo és la secretària de la cap de la Secretaria Tècnico-Jurídica del districte de Sant Martí (qui ocupa el càrrec és Laura Martínez). Trobem que és una persona de parlar reposat i reflexiu. Així mateix, intuïm que, com totes les bones secretàries (i bons secretaris, que també n’hi ha, d’homes, en el seu gremi!), és una amant del detall, algú amb les idees ben ordenades, algú amb dots d’organització...

La protagonista d’aquesta pàgina va entrar a l’Ajuntament el 1970: “Em vaig incorporar al Museu d’Art Modern. Recordo amb molt d’afecte el meu cap, que era un pintor... i tot un bohemí”. Enamorada de la música i hàbil amb el piano, la Margarita sempre ha sabut apreciar altres manifestacions artístiques, així que l’any que va treballar al museu li va resultar ben profitós en tots els sentits, no només en el professional. “Sobretot m’agrada l’art figuratiu”, ens especifica quan li demanem per les seves preferències d’estils pictòrics. El seu destí següent va ser la Intervenció d’Ingressos, on va treballar fins al 1977. “Vaig tenir un fill i, en incorporar-me, vaig deixar la plaça de Sant Jaume per marxar a la seu del districte de Sant Martí, a on he estat des de llavors”.

Resident, “a la frontera entre els districtes de Sants i Les Corts”, avui la Margarita és tan santmartinenca com ningú. Si algú emetés credencials de pertinença al districte, ella també les hauria de rebre. “Es tracta d’un districte que ha viscut una intensa metamorfosi”, diu amb cert orgull, com si fos un veí més. La cofoia seu de districte de Sant Martí, que troba a la plaça de Valentí Almirall, va viure una molt important remodelació que va concloure l’any 1989: “Tota aquella zona és ben comercial —a més de botigues també tenim el mercat del Clot— i alhora té molt, però que molt, caliu”.

A més de veure com el Clot conservava i protegia el seu encant i com el Poble Nou es transformava en un dels barris més dinàmics de la ciutat, la Margarita també ha estat testimoni d’una política que el consistori va emprendre a partir dels anys vuitanta: la potenciació dels districtes “l’anomenada descentralització”. “A serveis tècnics al principi hi havia un arquitecte i un aparellador i avui hi ha més de cinquanta persones”. El total del districte el 1982 era de quinze persones; avui en som al voltant de 200, ens il·lustra.

Ens explica que la seva vocació era el dret: “Tot i que al final vaig estudiar secretariat de direcció internacional, on vaig tenir professors molt interessants com ara en Joan Triadú i en Josep Maria Bricall”. Sobre el seu *ofici* opina que la percepció social ha canviat, i molt, els darrers anys. “Això sí, continua sent una professió sobretot femenina”.

Margarita Rojo és una gran aficionada a la música. Com aquell qui diu, fins fa quatre dies tenia un piano a casa: “Però no el tocava massa últimament i, per problemes d’espai, ens en vam desprendre”. Una de les seves peces preferides és *Per a Elisa*, de Beethoven. Però ella és eclèctica i també pot vibrar, per exemple, amb Bruce Springsteen. La lectura també li agrada, i molt: “Novel·la amb elements històrics: el darrer llibre que he llegit ha estat *La sang de los inocentes*, de Julia Navarro”.

A
DEBAT

Quins propòsits tens per l'any nou?

“Vull reforçar la meva faceta d'il·lustrador”

Albert Alsina
Oficina de treballs

Sóc un entusiasta de la il·lustració i l'any que ve vull donar un fort impuls a aquesta vessant. De fet, ja he traslladat alguns dissenys meus a xapes, uns suports que s'estan tornant a posar de moda. També vull il·lustrar samarretes i altres objectes.

“La idea és seguir gaudint de la vida personal i professional”

Andreu Agustín
Gerència d'Educació, Cultura i Benestar

Em considero una persona vital, així que vull seguir fruit i gaudint de totes les activitats personals, relacionals i professionals.

“Anar a un pis més gran”

Olga López
Imatge i Comunicació de Promoció Econòmica

Primer de tot vull seguir igual que ara. Dit això, diré que el 2008 m'he marcat com a propòsit anar a viure a un pis més gran. Sóc conscient que el mercat immobiliari està saturat, però hi confio. Ja he posat l'ull en un habitatge.

“He canviat de població i vull estrènyer llaços amb els veïns”

Roser Batlló
Biblioteca General

El propòsit primordial que m'he proposat per a l'any vinent és el de relacionar-me més amb la gent. Fa dos anys que he canviat de domicili (de la gran ciutat a la Garriga) i he pogut observar la gent que hi viu. És una realitat molt diferent de la que jo he viscut fins ara a Barcelona: allà, qui més qui menys, tothom es coneix. A Barcelona, en canvi, l'anonimat és a l'ordre del dia. Sempre he estat una persona bastant independent i em sento còmoda en l'anonimat. Però, no obstant això, també m'adono que interrelacionar-se és necessari per a l'enriquiment personal i emocional. No m'he proposat res més perquè la meua part pràctica em diu que millor abraçar poc però fer-ho bé en comptes de construir castells en l'aire.

“Potser viatjaré a l'Àfrica”

Jordi Serchs
Oficina de l'arxiver en cap

M'agrada viatjar; sóc dels que aprofiten ponts i vacances per anar a conèixer llocs nous. Combino destins urbans a Europa amb viatges més ambiciosos a altres continents. El 2008 m'agradaria viatjar a l'Àfrica, que encara no hi he anat. On neix aquest interès per viatjar? M'he format en geografia i sempre m'he sentit atret per les cultures i llengües diferents.

La selecció dels participants en aquesta secció es fa de forma aleatòria i és voluntària i desinteressada.

CARTES DESPRÉS DE LA FEINA

Els funcionaris també tenim veu com a ciutadans, no només com a treballadors. Per això, La Municipal disposa d'un racó on tots podem expressar allò que ens complau o ens indigna de la nostra ciutat o del món.

Podeu adreçar les vostres cartes a lamunicipal@bcn.cat. Recordeu que els textos han d'anar sempre signats.

Contribuïm a desaccelerar el canvi climàtic

El canvi climàtic comportarà conseqüències socials i econòmiques molt importants. Amagar el cap sota l'ala no resoldrà res.

Des del Districte de Gràcia la nostra contribució ha de ser activa. La necessitat de reaccionar és urgent. Tot i així, ningú no ens assegura que es podrà aturar, però, si més no, podem intentar-ho. Cal reduir el consum d'energia, d'aigua i de recursos.

Al districte s'ha creat un altre espai per a vianants, més humà, per tal de reduir el pas de vehicles pel centre de la vila. S'està fent un gran esforç per informar la mainada dels nous hàbits per, d'aquesta manera, promoure el reciclatge i canviar les maneres de fer.

L'Ajuntament està començant a implantar el Pla d'Acció Ambiental; tot i això, us proposem que cadascú es plantegi què pot fer en la seva feina per estalviar energia, aigua, paper, etc.

Estalviar energia de les calefaccions i de la il·luminació, anar amb transport públic, estalviar aigua o fer servir paper reciclat són accions, entre d'altres, que serviran per a fer un ús més racional de l'energia i per a contribuir a la desacceleració del canvi climàtic.

Fem-ho decididament i animem la resta de companys i usuaris a fer-ho.

Francesc Roma

SEMBLA MENTIDA

Sembla mentida...

De vaqueries urbanes a grans superfícies comercials.

"Fa uns quants anys, el 1984, quan el Servei d'Inspecció d'Activitats encara estava centralitzat a la plaça de Sant Miquel, un equip format per inspectors i lletrats havia de precintat la darrera vaqueria que quedava a Barcelona, al districte de Gràcia.

Aquesta vaqueria era en una zona molt propera al mercat de l'Abaceria i s'havia de precintat perquè segons les ordenances municipals d'aquella època era il·legal tenir vaques dintre la ciutat.

Amb l'objectiu de complir la seva feina, l'equip es va dirigir al lloc en qüestió, on ja els esperaven companys de la Guàrdia Urbana per donar-los suport; però no només els esperava la Guàrdia Urbana, sinó que el vaquer també els estava esperant.

Aquell home, atrinxerat dins la vaqueria, es resistia a complir amb la normativa i encanonava a qui volgués entrar a la seva propietat. Els inspectors, sorpresos per la situació i amb les vaques per allà enmig, van negociar com van poder.

Sembla que el propietari de la vaqueria no estava disposat a retirar les vaques i canviar d'ofici, encara que ho diguessin les ordenances municipals de la via pública.

Malgrat tot, el propietari va desistir del seu atrinxerament i va acceptar la situació.

ENS
INTERESSA

Canvi de versió del programari d'ofimàtica

L'Institut Municipal d'Informàtica inicia el projecte per a fer el canvi de versió del programari ofimàtic de la xarxa municipal. La implantació de la nova versió afectarà els usuaris de la xarxa corporativa i correspondrà als programes Word, Excel, Access i PowerPoint.

Aquest projecte té com a objectiu principal renovar, tecnològicament, el programari d'ofimàtica, així com alinear-se amb les noves funcionalitats i tendències del mercat.

Així doncs, per tal de disminuir l'impacte que el canvi produirà dins de l'organització, es va iniciar un estudi per a trobar el producte adequat a les necessitats municipals i es va optar per la renovació del programari d'ofimàtica de la versió 2007 de Microsoft, de manera que els programes s'actualitzaran dins de la mateixa línia del producte.

El projecte s'iniciarà el proper mes de febrer amb una prova pilot a les Corts i, una vegada comprovada l'eficàcia de l'operatiu, s'iniciarà el desplegament a tot l'Ajuntament.

Per a desenvolupar aquest projecte estan previstes una sèrie d'actuacions que s'han de realitzar abans del canvi dels nous programes:

- **Des de principis de 2008 s'ha engegat l'operació d'adequació del maquinari que estigui connectat a la xarxa corporativa:**
 - s'ampliaran els ordinadors fins a tenir un Gb de memòria RAM
 - se substituiran els ordinadors Pentium III per Pentium IV
 - es proveirà de pantalles de 17" totes les estacions de treball

- **Es realitzarà una prova pilot, al districte de les Corts, per a comprovar l'eficàcia, tant des del punt de vista tècnic com de suport als usuaris.**

- **Es reforçaran les informacions referents al projecte a través del correu electrònic IMI_informa i, en el web de l'IMI, on s'explicarà:**

- el calendari de desplegament dels nous programes
- el suport que hi haurà en cada moment
- com ens afectarà el canvi
- i altres apartats relacionats amb el projecte

Donat que el projecte afecta tots els usuaris de la xarxa corporativa, el desplegament del nou programari es farà esglaonadament, de manera que, seguint un calendari, s'anirà implantant per grups concrets d'usuaris que comparteixin un mateix servidor.

Per a aquest important canvi de programes, l'IMI ha comptat amb la col·laboració de la Gerència de Recursos Humans i Organització i, en especial, del Departament de Desenvolupament i Comunicació, el qual ha elaborat un ampli programa de formació.

Per altra banda, el portal de Formació de Recursos Humans i Organització publica cursos d'autoaprenentatge de cada programa per tal de familiaritzar-se amb el nou software.

